

Ad imitationem proverbiorum

Κατὰ μίμησιν τῶν Παροιμιῶν

Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ· κἂν διὰ πυρὸς διέλθῃ, φλόξ οὐ κατακαύσει αὐτόν. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καθὼς εἴρηκεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Ξύλα πολλὰ αὖξει φλόγα, καὶ φόβος Θεοῦ πληθύνει γνώσιν ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἐργασία δὲ βεβαιοῖ γνώσιν. Νῆφε σφόδρα ἐν τῷ σὲ σπείρειν τὸν σπόρον τοῦ Κυρίου σου, μήποτε ὁ Ἐχθρὸς τὰ ζιζάνια συμμίζει· ὅτι τῶν ἰδίων ἔθος γὰρ αὐτῷ ἐστὶ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακὸν κατεργάζεσθαι. Παρὰ Κυρίου ζητήσωμεν χάριν, ἵνα ἡμῖν δωρήσῃται γνώσιν καὶ σύνεσιν τοῦ νῆφειν ἐν πᾶσι. 186 Κάμινος δοκιμάζει ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ φόβος Κυρίου διαλογισμοὺς τῶν ἀγαπῶντων αὐτόν. Ὡσπερ τεχνίτης παρακαθήμενος ἄκμονι καὶ ἀπαλλάσσει εὐχρηστα σκεύη, οὕτω φόβος Θεοῦ περικαθαίρει πᾶν ἐνθύμημα πονηρὸν ἀπὸ καρδίας, καὶ ἐξάγει μετὰ γνώσεως ῥήματα. Τῷ διδόντι φόβον αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν δῶμεν δόξαν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνώσιν. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν. Εὐσέβεια δὲ εἰς Θεόν, ἀρχὴ αἰσθήσεως. Σοφὸς τηρήσει ἐντολὰς Χριστοῦ, καὶ ὁ πορευόμενος ἐν αὐταῖς οὐ καταισχυνηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐγκαταλιπὼν αὐτὰς ἄφρων, καὶ ματαία ἡ ἐλπίς αὐτοῦ· ὁ δὲ τηρῶν αὐτὰς ἐν ἀληθείᾳ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ὄψεται σκότος, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐρήσει χάριν. Ἄγγελοι πιστοὶ ὁδηγήσουσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν ὁ θεμέλιος αὐτοῦ ἔσται, καὶ κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς γενήσεται. Οὗτος μακαριστός, ὅτι ἔγνω τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ ποιήσαντος αὐτόν. Σάλπιγγος σημαινούσης, στρατὸς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον· ἀλλ' ἐν 187 καιρῷ ἀγῶνος οὐ πάντες μαχηταί. Πολλοὶ μοναχοὶ τῷ σχήματι, ὀλίγοι δὲ ἀγωνισταί. Ἐν καιρῷ δὲ πειρασμοῦ ἢ δοκιμῆ τοῦ μοναχοῦ ἀποφαίνεται. Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα καὶ πρὸ θανάτου μὴ ἀπελπίσης τινά. Μηδὲ λέγε σεαυτὸν δίκαιον καὶ ἄμεμπτον ἔναντι Κυρίου, ἃ γὰρ σὺ ἐπελάθου, Θεῷ πεφανέρωται. Πιστεύειν δὲ δεῖ ὅτι, ἐὰν ὑπομείνωμεν αὐτόν, ἔστι καρπὸς τῆς ἐργασίας ἡμῶν. Θέλω πρακτικὸς εἶναι καὶ ἐπίσημος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ἢ παραβαίνειν ἐντολὰς καὶ εἶναι αὐτοῖς βδελυκτός. Ὁ μεμαθηκώς πᾶσαν Γραφήν καὶ παρορῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ δαρήσεται πολλά, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, οὗτος τέλειος ἀνὴρ λογισθήσεται. Οὐχ ὁ τόπος ἀνδρὶ τελείῳ, ἀλλὰ διάκρισις· τοῖς δὲ ἀσθενεστέροις εὐκανόνιστος τόπος χρή. Καὶ τίς ὁ τέλειος ἀνὴρ; Ὁ ἀγαπῶν τὸν Κύριον ἐν ἀληθείᾳ, καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν.